

Sygn. akt X GC 369/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący	sędzia del. Agata Żuradzka-Stuglik
Protokolant	stażysta Anna Olejnik-Alencynowicz

po rozpoznaniu 19 listopada 2019 r. na rozprawie sprawy

z powództwa: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko: S. (...)Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
w Z.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanej na rzecz powódki 58 391,56 zł. (pięćdziesiąt osiem tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt sześć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 6 czerwca 2019 roku oraz kwotę 165,95 zł. (sto sześćdziesiąt pięć złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy);

2) umarza postępowanie w pozostałej części;

3) zasądza od pozwanej na rzecz powódki 1 770,00 zł. (tysiąc siedemset siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

sędzia del. Agata Żuradzka-Stuglik

Sygn. akt X GC 369/19

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła o zasądzenie od S. (...)Spółki z ograniczoną w Z. 101 602,83 zł. wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. Kwota dochodzona pozwem stanowiła należność z tytułu sprzedaży pozwanej materiałów medycznych.

Nakazem zapłaty z 14 czerwca 2019 r. wydanym w postępowaniu upominawczym o sygn. akt X GNC 279/19 orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Powódka przed wniesieniem sprzeciwu cofnęła powództwo ponad kwotę 58 391,56 zł. i wskazała, że pozwana przed datą wniesienia pozwu uregulowała należność w tej części.

Pozwana złożyła sprzeciw i wniosła o oddalenie powództwa w całości. Pozwana wskazała, że uregulowała należność główną objętą pozwem.

Bezsporne było, że pozwana kupiła od strony powodowej i materiały medyczne, za który powódka wystawiła mu faktury VAT. Pozwana towar i faktury otrzymała. Pozwana nie zapłaciła za zakupiony towar ceny w kwocie 87 156,00 zł. w terminie wymagalności Powódka obciążyła pozwaną odsetkami za opóźnienie w zapłacie należności głównej w kwocie 14 446,83 zł. (faktury Vat, dokument zawierający stan należności oraz wezwanie do zapłaty k. 23-81).

Pozwana pomimo wezwana do zapłaty należności nie uregulowała w terminie.

Sąd ustalił:

Pozwana 26 października 2018 r. zapłaciła 3 024,00 zł., a 18 marca 2019 r. zapłaciła powódce kwotę 43 308,00 zł. tytułem części ceny za zakupione materiały.

Sąd zważył, co następuje:

Powódka zawarła z pozwaną umowę sprzedaży wyczerpującą treść przepisu art. 535 kc. Pozwana wskazała, że należność główną uregulowała w całości. Pozwana nie przedstawiła przekonujących dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Pozwana przedstawiła jedynie sporządzone przez nią zestawienie transakcji, a nie przedłożyła dowodów zapłaty w postaci potwierdzenia przelewów czy też wyciągów z konta bankowego. Tymczasem jak wynikało z potwierdzeń operacji na rachunku powódki, pozwana uiszczyła 26 października 2018 r. kwotę 3 024,00 zł., a 18 marca 2019 r. kwotę 43 308,00 zł.

Powódka o zapłacone kwoty powództwo cofnęła. W konsekwencji w tej części na mocy art. 355 kpc w zw. z art. 203 kpc postępowanie należało umorzyć.

Powództwo w pozostałej części uwzględniono, jako, że pozwana należności nie zapłaciła w kwocie 58 391,56 zł. Powódka terminu płatności zobowiązania pozwanej nie przedłużyła. W konsekwencji pozwana winna zapłacić cenę za zakupiony towar w pozostałej części. Jako, że pozwana opóźniła się w zapłacie należności powódka na mocy art. 481 k.c. powódka miała prawo żądać odsetek od dat wymagalności wskazanych w fakturach VAT. Powódka odsetki skapitalizowała, do czego była uprawniona i Sąd zgodnie z jej z żądaniem zawartym w pozwie na mocy art. 282 kpc zasądził odsetki za opóźnienie od daty wniesienia pozwu.

Jako, że zawarta przez strony umowa sprzedaży stanowiła transakcję handlową, a pozwana należności nie zapłaciła w terminie, powódka miała prawo żądać równowartości 40 euro tytułem rekompensaty za dochodzenie należności w myśl przepisu art. 10 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Powódka wniosła pozew 5 czerwca 2019 t., tymczasem pozwana zapłaciła 26 października 2018 r. kwotę 3 024,00 zł., a 18 marca 2019 r. kwotę 43 308,00 zł., a to przez wniesieniem pozwu. W tej części zatem pozwana nie dała powódce powodu do wytoczenia powództwa i w tym zakresie powódkę należało potraktować jako przegrywającą spór. Koszty zatem należało rozdzielić na mocy art. 100 kpc. W istocie powódka żądała kwoty 101 602,83 zł., a żądanie zasadne w dacie niesienia pozwu było, co do kwoty 58,391,56 zł. Powódka zatem przegrała sprawę w 57%. Bez znaczenia przy tym pozostaje fakt, że w toku postępowania powódka w części nienależne powództwo cofnęła.

Powódka poniosła koszty w kwocie 10 498,00 zł., a to:

- 5 400,00 zł. tytułem kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2005 r., Nr 167, poz.1399 ze zm.),
- 5 081,00 zł. tytułem opłaty sądowej od pozwu,
- 17,00 zł. tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwana poniosła następujące koszty w kwocie 5417,00 zł., a to:

- 5 400,00 zł. tytułem kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2005 r., Nr 167, poz.1399 ze zm.),
- 17,00 zł. tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Łącznie koszty postępowania wyniosły 15 915,00 zł. Powódka winna była ponieść ich 57%, a to 9 072,00 zł., jako że poniosła już 10 498,00 zł., to pozwana winna jej była zwrócić 1 770,00 zł.

Reasumując powyższe rozważania orzeczono jak w sentencji.

Sędzia del. Agata Żuradzka-Stuglik